

РЕШЕНИЕ

№ *19

гр. гр.Н., 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Н., I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен М. Дойков

при участието на секретаря Красимира Ил. Любенова
като разгледа докладваното от Пламен М. Дойков Гражданско дело № 20222150100213 по описа за 2022 година

Делото е образувано по искова молба от от Н. Д. Н., ЕГН *****, гр. Б., ж.к. «Б.М.» бл. **, вх. *, ет. *, ап. ** чрез адв. З. Р., АК гр. Б., със съдебен адрес: гр. Б., ул. «С.П.Е.» № **, ет. * против Г. Д. С., ЕГН *****, с. К., общ. Н., ул. «Н.ю.» № *. В исковата молба се сочи, че ищецът е брат на Д. Д. Н., ЕГН *****, бивш жител на с. К., общ. Н., починал на 26.01.2022г. в с. К., общ. Н.. На 31.01.2022г. ищецът бил повикан при нотариус С.А., който обявил оставено при него саморъчно завещание, с което Д. Н. се разпоредил като оставил след смъртта си цялото си движимо и недвижимо имущество на ответника Г. Д. С.. В завещанието се сочело, че е съставено на 21.03.2016г.

Ищецът твърди, че приживе брат му никога не е говорил за това завещание, въпреки че той и синът му се грижили за него постоянно. Н. Н. сочи, че брат му злоупотребявал с алкохол, ежедневно започвал да пие още от сутринта, което правело невъзможно сам да се грижи за себе си. Тази алкохолна зависимост довела до това, че Н. Н. не можел да ръководи действията си и да разбира свойството и значението им.

Ищецът твърди, че помагал на брат си като го перял, носел му храна, осигурявал му лекарства.

Ищецът смята, че предвид състоянието на брат му приживе, завещанието не било възможно да е съставено от Д. Н.. В случай, че се оказало съставено от него, ищецът претендира, че е наА.це грешка в мотива на завещанието, съотв. завещателят е сторил това въз основа на неверни представи за връзката му с ответника.

Ищецът претендира, че завещанието е нищожно поради неспазване на формата по чл. 25, ал. 1 от ЗН – не е написано саморъчно и не било подписано от завещателя. Не било наА.це изпълнено условието на закона, предвид

няколкото поставени подписа под него.

Ищецът претендира също, че завещанието е унищожаемо на осн. чл. 43 от ЗН. Н. Н. счита, че завещателят е бил в състояние, което не му е позволявало да извърши разпореждането по време на твърдяното съставяне на завещанието – не е можел да ръководи действията си и да разбира свойството и значението им. Отделно от това се претендира, че завещанието е съставено при крайна нужда.

Иска се постановяване на решение, с което:

- на основание чл. 42, б. «б» във вр. чл. 25, ал. 1 от ЗН да се прогласи нищожността на саморъчното завещание от 21.03.2016г., съставено от Д. Д. Н., обявено на 31.01.2022г. от нотариус С.А., поради това, че не е изписано саморъчно и подписано от завещателя;

- на основание чл. 42, б. «в» от ЗН да се прогласи нищожността на посоченото завещание, поради противоречие със закона;

- на основание чл. 43, ал. 1, б. «б» от ЗН да се постанови унищожаване на завещанието поради измама;

- на основание чл. 43, ал. 2 от ЗН да се постанови унищожаване на завещанието, поради грешка в мотива, поради който е извършено.

Ищецът представя писмени доказателства. Правят се доказателствени искания, претендират се разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК за отговор по исковата молба, ответникът Г. Д. С., с . К. депозира писмен отговор чрез адв. П. А., АК гр. Б.. Ответникът намира предявения иск за допустим, но за изцяло неоснователен. Ответната страна твърди, че Д. Н. сам е написал и подписал завещанието. След изготвянето му, завещанието е било депозирано при нотариус С.А., като към този момент Д. Н. е бил вменяем, в нормално психическо и умствено състояние, а волята му е неповлияна от психическа, физическа или финансова принуда. Самият завещател лично се е явил при нотариус А. и е предал завещанието си за съхранение.

Ответникът твърди, че изцяло неверни са твърденията на ищеца, че заедно със сина му са се грижили за завещателя. Противното се излага, а именно, че двамата братя са били във влошени личностни отношения, като от няколко години не са идва. в с. К. и не са знаели какво се случва с Д. Н., както и какви са били нуждите на последния. Д. Н. нямал нужда от специални грижи, но имало и ситуации, в които все пак се налагало да ползва чужда помощ – счупено рамо. Неверни били твърденията на ищеца, че брат му злоупотребявал редовно с алкохол – Д. Н. пиел такъв, но в нормални количества, не бил алкохолно зависим, а до смъртта си се грижел за себе си.

Не била и нА.це грешка в мотива. Завещателят и ответникът били близки приятели, често прекарва. времето си заедно, а С. се грижел за Н., когато последният имал нужда. Такъв бил случаят със счупеното рамо, когато ответникът заплатил за лечението му и медицинските консумативи. Така било и през 2020г., когато Д. Н. бил нападат в дома си.Завещателят сам посочил в завещанието, че С. е негов приятел, а наред с това отношенията с брат му били влошени, което го мотивирало да състави завещанието.

Ответникът е представил писмени доказателства. Правят се доказателствени искания. Претендират се разноски.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл.235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното :

Страните не спорят относно това, че ищецът Н. Д. Н. и Д. Д. Н., поч. На 26.01.2022г. , бивш жител на с. К., общ. Н. , са били братя. От представените писмени доказателства се установява, че на 23.03.2016г. Д. Д. Н. е депозирал при нотариус С.А. саморъчно завещание, вписано под № 2288/ 23.03.2016г. в общия регистър. След смъртта на Д. Н., ищецът и ответникът са поискА. от нотариус А. да обяви саморъчното завещание. На 31.01.2016г. нотариус С.А. е изготвил протокол за обявяване на саморъчно завещание рег. № *0/ 2016г. В него е посочено, че завещанието е било поставено в бял плик , формат А4, като на лицевата му страна е съставен протокол за приемане на завещанието за съхранение в кантората на нотариуса, представено от Д. Д. Н.. Пликът е бил затворен (запечатан) – в протоколът нотариус А. в вписал, че пликът е бил отворен и в него се е намерило завещанието на Д. Д. Н.. Същото е било написано на един лист голям формат, широки редове, с поле, в което имало направени четири дупки с перфоратор, с текст само на първата страница. Нотариусът е отразил, че по саморъчното завещание нямало зачерквания, прибавки и поправки. Завещанието е било датирано с дата 21.03.2016г. , под нея бил записан гр. Н., а на последния ред било изписано името на завещателя и поставен подписа му. В протоколът нотариус А. е посочил, че е прочел завещанието, а след това същото е било приподписано на всяка страница от молителите и от нотариуса. Съставеният от нотариус А. протокол е бил подписан от него и страните, след тяхното одобрение. От текста на завещанието се вижда , че на 21.03.2016г. Д. Д. Н., ЕГН *****, живущ в с. К., заявявайки, че действа с пълното съзнание на акта, който извършва, без да е бил принуден, е направил следните разпореждания с имуществото, което притежава , като е завещал същите на ответника Г. Д. С.. В завещанието С. е посочен като приятел на завещателя, който му оставял цялото движимо и недвижимо имущество , което е притежавал. Заявява се, че това е волята му и желае тя да бъде изпълнена. Завещанието Н. бил написал и подписал саморъчно , без принуда. В края е посочен гр. Н., датата 21.03.2016г. , изписани са трите имена на покойния и е положен подпис. От представените писмени доказателства се вижда, че Д. Д. Н. е бил собственик на недвижим имот в с. К., общ. Н., ул. „Черноморска“ № *8 – поземлен имот с ид. № 39164.501.241, заедно с построените в него две сгради жилищна , с площ от 48кв.м. и селскостопанска с площ от 4кв.м.

По делото е изготвена СТЕ – графическа експертиза. Вещото лице е изготвило заключение, относно това дА. ръкописният текст и подписа на завещанието са изпълнени от Д. Д. Н.. Вещото лице Д. Н. сочи, че ръкописният текст и подписа на завещанието са изпълнени от Д. Д. Н., ЕГН 4810060689.

По искане на страните са разпитани свидетелите Х. А. А., И.П.П., Теньо Иванов Камиларов и Г. Илчев М..

Свидетелят А. разказва, че познава двамата братя, понеже се е заел да обработва лозята им. В дома на Д. Н. А. бил ходил три – четири пъти, а след това уточнява , че се виждал с него общо три пъти. С обработката на земите им се бил заел преди около три години. Последният път, когато посетил А. посетил Д. Н. последния не можал да го познае. Свидетелят бил заедно с Н.

Н.. Д. Н. пиел бира, поканил и А.. Свидетелят разбрал, че преди това Д. Н. бил бит от хора, които влезли в дома му. Срещите им били след приключване на гроздобера, за да му даде обещания наем за ползването на лозята. Свидетелят казва, че разстоянието между с. Г. и с. К. е около 20км., но когато ходел да работи на лозята не е посещавал Д. Н.. Свидетелят разказва, че стаята, в което се срещнал с Д. Н. не била обзаведена, имала нужда от боядисване, а когато влязъл вътре било много опушено.

Свидетелят П. разказва, че познава Н. Н. и брат му Д. Н.. Свидетелят и Д. Н. работили заедно в к.к. „Слънчев бряг“, в „Балкантурист“. Преди четири – пет години П. и синът на Н. Н. – Д., отишли да видят Д. Н.. След като влезли в имота го повика А. и Н. излязъл с празна чаша за ракия. Д. Н. попитал дошлите кои са, като П. му казал имената им и посочил, че другият е негов племенник, сина на брат му Н.. Свидетелят твърди, че въпреки това обяснения Д. Н. не могъл да ги познае. След това си напълнил чашата с ракия и започнал да пие. П. описва Д. Н. като неадекватен. Свидетелят казал на Д. Н., че не могат да водят разговор с него и си тръгнали. Личало му, че е употребил алкохол, но не завалял думите. След това посещение П. повече не се бил срещал с Д. Н.. Свидетелят не може да посочи колко пъти Н. Н. е посещавал брат си, не знае и какви са били отношенията между двамата.

Свидетелят Камиларов разказва, че всеки ден е в с. К., където е бащината му къща. След като се пенсионира през 1996/ 1997г. се върнал да живее в селото. Свидетелят познава двамата братя Д. и Н. Н.и. С Д. били приятели, съседи. Камиларов разказва, че е виждал Н. Н. веднъж в с. К., през 2021г. Ищецът бил със сина си, но Камиларов не уточнява какво да правили в дома на Д. Н.. Последният бил споделял пред Камиларов, че не е в добри отношения с брат си, който не го посещавал. Д. Н. казал на Камиларова, че не иска да вижда брат си, но не уточнил защо. Камиларов и Н. общували, разбирали се. Камиларов разказва, че отношенията между Д. Н. и Г. С. били нормални. С. често ходел в дома на Д. Н. – на няколко пъти му демонтирал бойлера за ремонт, който Камиларов бил направил; орял му лозето в двора на имота. Камиларов разказва, че Н. паднал и си счупил рамото, а Г. С. му помогнал в болницата. Камиларов твърди, че Д. Н. не бил алкохолик, употребявал алкохол, но свидетелят не го бил виждал пиян. Камиларов не бил виждал Н. Н. да идва в дома на брат си и да му носи храна, дрехи, лекарства или да му почиства къщата. Свидетелят си спомня, че веднъж отишъл на гости на Д. и заварил Н. Н. – казал му, че е дошъл да почисти, но Д. Н. заявил, че не го е викал за това. Свидетелят заявява, че през зимата не живее в селото, но през лятото всеки ден ходел при Д. Н.. За смъртта на Д. Н. Камиларов научил от съседка. От нея свидетелят разбрал, че погребението било организирано от ответника и свако му, които погребали Д. Н..

Свидетелят М. разказва, че е родом от с. К., където бил бащиния му имот. В почивните дни посещавал селото. Свидетелят познавал Д. Н., но не и брат му Н. Н., когото не бил виждал никога. М. познавал и Г. С., с когото били съседи. М. и Д. Н. редовно общували. Двамата братя не били в добри отношения, като Д. Н. споменавал, че нещо между тях не е добре. Отношенията между ответника и Д. Н. били добри, приятелски, помагали си един на друг. Свидетелят разказва, че Д. Н. бил нападнат в дома си и Г. С. му помогнал, като го завел на лекар. След това Д. Н. паднал и си счупил ръката и бил обездвижен. Отново ответникът го водил на лечение, като свидетелят предполага, че С. е поел и част от разноските за лечението. Пред М. Д. Н. заявил, че роднините му няма да вземат имота в с. К., за което той „бил взел

мерки“. Този разговор свидетелят датира през лятото на 2021г. М. твърди, че Д. Н. сам се обслужвал- перял си, почиствал си, палел си печката. Затруднения имал само след нападението и след счупването на ръката. М. разказва, че Д. Н. пиел алкохол, но не злоупотребявал. Свидетелят заявява, че бащата на Г. С. също имал близки отношения с Д. Н., които и ответникът продължил. В съдебно заседание свидетеля посочи , че не познава ищеца по делото. М. разбрал от съседи, че Г. С. е организирал погребението на Д. Н..

При така изложената фактология, може да се заключи следното.

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 42, б. «б» във вр. чл. 25, ал. 1 от ЗН и при условията на евентуалност последователно по чл. 42, б. «в» от ЗН, чл. 43, ал. 1, б. „а“ от ЗН, чл. 43, ал. 1, б. «б» от ЗН и чл. 43, ал. 2 от ЗН.

Завещанието е частен диспозитивен документ, представляващ едностранна сделка, чието действие е отложено във времето за след смъртта на завещателя. Съгласно ЗН само дееспособно лице, навършило 18години , което не е поставено под пълно запрещение поради слабоумие и е способно да действа разумно, може да се разпорежда със завещателен акт. Освен това завещателят следва да разбира правното значение и последиците на текста, който написва и подписва, а именно, че се разпорежда с имуществото си след смъртта си. Това най- често се прави от хора в напреднала възраст или такива с животозастрашаващи заболявания. Саморъчното завещание е акт на последна воля. Съгласно чл. 25 от ЗН то следва да е написано изцяло от завещателя. Датата на завещанието , заедно с неговото съдържание и подписът, са реквизити на формата , имащи пряко отношение към неговата действителност. Всяко завещание следва да има дата, която да е пълна – ден, месец, година. Тази пълнота следва да се изведе от текста на завещанието , а не от други документи (напр. депозиране при държавен орган или нотариус). При липса на дата или непълно означение на дата, саморъчното завещание е нищожно. Датата следва да е разположена преди подписа на завещателя и записана от самия него. От датата може да се черпят и сведения за дееспособността на завещателя по смисъла на чл. 13 от ЗН. Подписът на завещателя трябва да е разположен след текста на завещанието и след датата, ако тя е изписана извън завещателните разпореждания. Законът не поставя формални указания какво трябва да съдържа подписът – пълно име, собствено име и фамилия, съкратено изписване или параф. Завещанието може да се съхранява от завещателя, от нотариус или от всяко друго трето лице. Обстоятелството къде се съхранява съставеното завещание няма отношение към действителността на последното. При предаване на завещанието за съхранение на нотариус се спазват разпоредбите на ГПК и Наредба № 32 / 29.01.1997г. за служебните архиви на нотариусите и нотариалните книги. Всяко едно лице може да предаде завещанието за пазене от нотариус. Нотариусът съставя протокол върху самия плик , в който се отразява качеството на лицето , предало за пазене плика – завещател или приносител. Пликът следва да се запечата, да се датира и подпише от приносителя и нотариуса. Съгласно чл. 27 от ЗН, всеки, в който се намира едно саморъчно завещание, трябва веднага след като узнае за смъртта на завещателя, да иска обявяването му от нотариуса. Нотариусът обявява завещанието, като разпечатва плика , в който се намира , в присъствието на молителя и съставя протокол. Завещанието се подписва на всяка страница от молителя и от

нотариуса и остава за съхранение при последния. В протокола за обявяване на завещанието се описва и състоянието на завещанието - наА.це ли са поправки, допълнения, зачерквания, четлив или нечетлив текст и др.

В настоящото производство се установи по категоричен начин , че саморъчното завещание е написано и подписано от завещателя Д. Д. Н., ЕГН 4810060689. Изготвената по делото СТЕ – графическа експертиза , неоспорена от страните, категорично доказва, че текста е изпълнен и подписът е положен от наследодателя Д. Н.. Не са наА.це нарушения на изискванията на чл. 25 от ЗН – освен посоченото, че текста е написан изцяло от Д. Н., се установи, видно е от представеното копие, че е посочена конкретна дата – 21.03.2016г. и след завещателните разпореждания е положен подписа на лицето. Неоснователни са възраженията на ищцовата страна, че завещанието носи още три подписа и не е установено кой ги е положил. От представения протокол за обявяване на завещание е видно, че след извършване на процедурата подписи са положили двамата молители – Н. Д. Н. и Г. Д. С. и нотариус С.А.а. Извършеното е в съгласие с указаното от закона – чл. 27, ал. 2, изр. трето от ЗН. Водим от тези съображения, настоящия състав намира, че предявения иск по чл. 42, б. «б» във вр. чл. 25, ал. 1 от ЗН следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

При отхвърляне на предявения главен иск , следва да се обсъдят евентуално предявените иски.

Ищецът претендира, че завещателят не е бил способен да завещава по време на съставяне на завещанието - не е могъл да ръководи действията си и да разбира свойството и значението им. По делото не се установиха обстоятелства, които да докажат , че към датата на съставяне на завещанието Д. Д. Н. е бил в състояние, което е повлияло на преценката му да извърши завещателното разпореждане. Съдът кредитира показанията на свидетелите Теньо Камиларов и Г. М.. Показанията на двамата свидетели съдът счита за по – пълни и обективни, взаимно допълващи се и непротиворечиви. Двата свидетели имат трайна връзка с населеното място, в което е живял и Д. Н.. И Камиларов и М. са жители на селото, като първият трайно живее там, а втория често пребивава в с. К.. Контактите на двамата с Д. Н. са чести, почти ежедневни и наблюденията им върху поведението на наследодателя са непосредствени. Свидетелите описват поведението на Д. Н. като мотивирано и целенасочено – и пред двамата споделял, че не бил в добри отношения с брат си, но не и конкретна причина за това. Д. Н. обяснил на св. М., че бил взел мерки относно имуществото, което ще остави след смъртта си. От показанията на разпитаните става ясно, че Д. Н. е употребявал алкохол, но не се установява, че това е било в количества, които да повлияят на разсъдъка му. В тази връзка св. Х. А. и Иван П. твърдят, че са виждаА. Н. под силно влияние на алкохол, като поведението му било неадекватно до степен, че не различавал хората, с които разговаря. Следва да се отчете, че и двамата свидетели са имА. единични контакти за дълъг период от време . Свидетелят А. е общувал с Д. Н. веднъж годишно, когато му е плащал наема за ползваните лозя, а преди това двамата не са се познаваА.. Свидетелят Иван П. заявява, че е посетил Д. Н. само веднъж четири – пет години преди датата на съдебното заседание със сина на ищеца. Обяснимо е, че Д. Н. не е разпознал дошлите, при условия, че не са имА. редовни контакти. Обстоятелството, че Д. Н. е употребявал алкохол при срещите си с А. и П. не означава задължително невъзможност за ръководене на действията и разбиране на

свойството и значението на постъпките му. Завещателната способност се свързва с дееспособността на физическото лице (чл. 2- чл. 5 от ЗЛС) и чл. 13 от ЗН посочва на А. чието на условията, при А. чието на които едно лице може да завещава - всяко лице, което е навършило 18 години и което не е поставено под пълно запрещение поради слабоумие и е способно да действа разумно, може да се разпорежда със своето имущество за след смъртта си чрез завещание. В настоящото производство ищецът се позовава на третата хипотеза. В този случай не се изисква да е А. це запрещение. Поради обстоятелството, че само пълното запрещение е посочено от закона като основание за неспособност, при ограничено запрещение следва да се изследва да А. лицето е действало разумно. А. це следва да са данни, че Д. Н. не е бил в състояние на невъзможност да разсъждава нормално, липсвал му е здрав разум и не е могъл да ръководи и разбира постъпките си. ДА. това състояние е било кратковременно или трайно няма значение, стига да е съществувало по време на извършване на завещанието.(в този смисъл Решение № 330/ 06.07.2009г. по гр.д. № 731/ 2008г., I г.о. на ВКС). В настоящото производство не се събраха доказателства , които да сочат, че Д. Н. по време на съставяне на завещанието е бил в състояние , което да е попречило на възможността му да разбира действията си и да ги ръководи. Само възрастта, на която е бил към тази дата – 67години, употребата на алкохол и липсата на множество социални контакти, не означават, че Д. Н. е действал при липса на здрав разум.

Ищецът претендира, че на основание чл. 42, б. «в» от ЗН нищожността на посоченото завещание се дължи на противоречие със закона. Ищецът не сочи кои обстоятелства са довели до противоречие със закона, водещо до нищожност на завещанието. Разпореждането на чл. 42, б. «в» от ЗН конкретно сочи, че нищожни са завещателни разпореждания, когато завещателното разпореждане или изразеният в завещанието мотив, поради който единствено е направено разпореждането, са противни на закона, на обществения ред и на добрите нрави; същото важи и когато условието или тежестта са невъзможни. Понятието „добри нрави“ е същото като това по чл. 26, ал. 1 от ЗЗД и кореспондира със задължението за съобразяване и недопускане накърняване на общоустановените морални правила и ценности в обществото. Следва да се посочи, че като едностранна правна сделка по силата на чл. 44 от ЗЗД правилата за договорите могат да се приложат и за завещателните разпореждания. От събраните по делото доказателства не се установи да липсва правно в А. дна воля на завещателя. Не се касае за липса на предмет на завещанието . Относно липсата на основание (мотив) на завещанието- това е психологическата подбуда , конкретния вътрешен стимул, който е подтикнал завещателя да го извърши (Решение № 88/ 30.04.2013г. по гр.д. № 826/ 2012г. , III г.о. на ВКС). В представеното завещание не е А. це изричен мотив, но съгласно чл. 26, ал. 2, изр. последно ЗЗД основанието се предполага до доказване на противното. В случая не са А. це доказателства, че мотивите за съставяне на завещанието са противни на закона и морала. Не са посочени основания, които да нарушават едностранния и безвъзмезден характер на завещанието. Завещателят Д. Н. сочи, че ответникът е негов приятел, но не посочва други съображения за извършване на разпореждането. Няма данни и не се сочи, че завещанието е направено в полза на Г. С. за положените от него грижи за Д. Н.. От представените писмени доказателства и изслушаните свидетели стана ясно, че С. е помагал на Н. както с услуги и помощ (ремонти в дома му, орял му лозето, водил го до болницата, след като си счупил

ръката), така и с парично средства за лечението и операцията му. Всичко това не разкрива прикрит договор за гледане и издръжка между Д. Н. и Г. С., или отношения, които да нарушават безвъзмездността на завещанието. В завещанието не са поставяни невъзможни за изпълнение тежести и условия – въобще липсват такива.

На последно място не са налице основания за унищожаване на завещанието поради грешка, насилие или измама (чл. 43, ал. 1, б. „б“ от ЗН). Конкретно ищецът твърди, че е налице измама. Такава би била налице ако у завещателя са създадени погрешни, неверни представи за мотива, с който се върши завещателното разпореждане. Тези представи следва да са били решаващи за извършване на завещанието в полза на ответника. Доказателства за това не се събраха в хода на съдебното дирене. От страна на ищеца не се представиха такива, а от съдържанието на завещанието, другите писмени и гласни доказателства не е възможно да се установи налице и на това основание за недействителност на завещанието. Противното може да бъде изведено от свидетелските показания на разпитания Г. М., пред когото Д. Н. обяснил, че е взел мерки за роднините си относно имота, т.е. е действал напълно разумно и целенасочено, имал е конкретно намерение, неповлияно от външни фактори.

По разносните. С оглед изхода на спора, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, разносните по делото следва да се възложат на ищеца. Ответникът сочи, че е направил разноси в размер на 1500.00 лева за адвокатска защита, които следва ищецът да му заплати.

Воден от изложеното и на основание чл. 236 вр. чл. 235 от ГПК, Н.ският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н. Д. Н., ЕГН *****, гр. Б., ж.к. «Б.М.» бл. **, вх. *, ет. *, ап. ** против Г. Д. С., ЕГН *****, с. К., общ. Н., ул. «Н.ю.» № * иск с правно основание чл. 42, б. «б» във вр. чл. 25, ал. 1 от ЗН за прогласяване нищожността на саморъчно завещание от 21.03.2016г. съставено от Д. Д. Н., ЕГН: *****, обявено с протокол от 31.01.2022г. от нотариус С.А., поради това, че не е изписано саморъчно и подписано от завещателя, като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н. Д. Н., ЕГН *****, гр. Б., ж.к. «Б.М.» бл. **, вх. *, ет. *, ап. ** против Г. Д. С., ЕГН *****, с. К., общ. Н., ул. «Н.ю.» № * иск с правно основание чл. 42, б. «в» от ЗН за прогласяване нищожността на саморъчно завещание от 21.03.2016г. съставено от Д. Д. Н., ЕГН: *****, обявено с протокол от 31.01.2022г. от нотариус С.А., поради това, че завещанието противоречи на закона, като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н. Д. Н., ЕГН *****, гр. Б., ж.к. «Б.М.» бл. **, вх. *, ет. *, ап. ** против Г. Д. С., ЕГН *****, с. К., общ. Н., ул. «Н.ю.» № * иск с правно основание чл. 43, ал. 1, б. «а» от ЗН за унищожаване на саморъчно завещание от 21.03.2016г. съставено от Д. Д. Н., ЕГН: *****, обявено с протокол от 31.01.2022г. от нотариус С.А., поради това, че завещателят не е бил способен да завещава по време на съставяне на завещанието – не е могъл да ръководи действията си и да разбира свойството

и значението им , като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н. Д. Н., ЕГН *****, гр. Б., ж.к. «Б.М.» бл. **, вх. *, ет. *, ап. ** против Г. Д. С., ЕГН *****, с. К., общ. Н., ул. «Н.ю.» № * иск с правно основание чл. 43, ал. 1, б. «б» от ЗН за унищожаване на саморъчно завещание от 21.03.2016г. съставено от Д. Д. Н., ЕГН: *****, обявено с протокол от 31.01.2022г. от нотариус С.А., поради измама, като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н. Д. Н., ЕГН *****, гр. Б., ж.к. «Б.М.» бл. **, вх. *, ет. *, ап. ** против Г. Д. С., ЕГН *****, с. К., общ. Н., ул. «Н.ю.» № * иск с правно основание чл. 43, ал. 2 от ЗН за унищожаване на саморъчно завещание от 21.03.2016г. съставено от Д. Д. Н., ЕГН: *****, обявено с протокол от 31.01.2022г. от нотариус С.А., поради грешка в мотива, поради който е извършено, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Н. Д. Н., ЕГН *****, гр. Б., ж.к. «Б.М.» бл. **, вх. *, ет. *, ап. ** да заплати на Г. Д. С., ЕГН *****, с. К., общ. Н., ул. «Н.ю.» № * сумата от 1500.00лева разноски за водене на делото.

Решението подлежи на обжалване пред Б.кия окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Н.: _____